

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۴/۲۷

لیکوال: خالق رشید

دخدای پامان امریکا
یوازي مسیح
زموږ مرسته کولای شي... ۸- ۹
(ناول)

۲۰۰۶ - ۲۰۲۰ کلونه

Google pic

A novel, about what heppend in Afghanistan

Only Messiah Can Help Us

By

A.K. Rashid

(۸)

له کومي ورځې چې امریکایي پوځونه دافغانستان دغي سمسوري دري ته راغلي وو، اوله کومي ورځې به چې دلته له هرې خوا دغه توري چوک چورلکي را بنکاره شوي نوبیا به پردوی پسي دکار غانو اوناثولته تپوسانوسیلونه روان وو چې تردیروپوري امریکایي پوځیان پردغه ناسپرلي رازباندي سم نه پوهیدل....

نري نري باران دسیندغاره خوراخطرناکه کړي وه، څوک به چې نژدې ورتلل یوبل به یې ترلاسوسره نیول چې وروته بنویبزي، په دې چې لاندي سیندهم داسي هوسا سره روان وچي که هرڅوک یې دخپو ترمنگولو ور رسیدل، نوبیایي په ژوندون خلاصون یوازي دخدای په لاس واوبس. د ونوپه پانو باندي هم لاداوریدلي باران ځاڅکي داسي ځلیدل لکه دپیغلي په غوروکي دالماسواویاهم روښانه مرغلو وبریښنده غم. دلورو غروپرسروباندي تورتورو درنووریکوهره شیبه درني درني تالندي غرولي اوبریښولي داسي چې دیوشمیرزرونه به یې ترپینو تیرول.

د پانو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

مایکل نن په خپله بستره کې وینښ پروت و، نن یې ان له کرکې څخه دباندې لورو لورو غروننداره هم نه کوله، باران اوریډه، نن په خپل وخت چای څښلوته هم ولاړنه شو، په دې چې نن یې مور په خوب لیدلې وه، نن یې دهغې په باره کې فکر کاوه، چې تراوسه هم لا دهغې په فکر کې یوب و، هغه وریاده شوی وه چې گواکې اوس به یې ورځ اوشپه څنگه سره بیگاوسباکیري... هغه وریاده شوه، چې یومهمال به یې ویل، زوی به می لوی شي، هغه به له ماسره دژوند په هغه شیبه کې چې دانسان لپاره دماټې اوزوال اوزرېدوې دوره ده مرسته وکړي، ورپه یاده شوه چې هغې په یوه پښه دده لپاره څومره نادودې اوخوارې وکړي، لوی یې کړ، خاواس یې ددې پرځای چې له هغې سره مرسته کړي وای، لاهم دهغې لپاره دغم اوستونزولامل شو. فکریې کاوه، چې که دی هم په افغانستان کې مړشي، پرهغې به څه حال وي، دهغې هغه ټولې هیلې خوبه له خاوروسره سمې شي هغه چې دده لپاره یې درلودې ...

فکریې کاوه که دی دلته مړشي... هغه به ترده دمخه قبرته، هغه وروستي ځای اوځایگي ته چې هرڅوک باید ورشي اوځان که غواړي اوکه نه باید په ناچارۍ سره یوه ورځ، یوه شپه، یومابنم او یوسحرور ورسوی ... داتول دڅه لپاره؟ ولي؟

چې زړه به یې ډیرورډک شو نو بیا به یې له ډیره دوکه له ځان سره په زوره زوره وویل:

- سرمې مارچېلې و، چې پوځ ته تلم، ولي می داسې وکړل، دې پلرونو او بې میندو په ټولنه کې خو هسي هم حال نه دی معلوم، مقصد سرکاري کچرو او په نامه دموکراسۍ ته تاوان مه رسوه نورخو هسي هم آرام اوسوکاله ژوند دی کارکوه او تګس ورکوه ...

دمايکل همدغه سوچ لا پرېای نه و لګیدلی، لایې هم دهغه لمنه نه وه پرېښي، چې یوناڅاپه ددوی داستوګنځي په خوا کې یوې درنې چاودنې هرڅه سره ولرزول ... وارخطا له ځایه را پورته شو په لور او ازیی بیاخپله تلپاتې خبره وویل:

- عیسی مسیح دی زموږ مل شي . بیا څه وشول ... ؟

هرڅوک چې هرچیرې وو، ځانونه یې پتوڅوواوسنګر وته سره ورسول، له مایکله هم هرڅه هیرشول ده هم زر ځان له خپلونورو ملګروسره هغه ځای ته چې په داسې بیړنیو حالاتو کې ددوی لپاره ټاکل شوی و لکه برېښنا ورساوه . تر یوینیم ساعته پورې هم څوک نه پوهیدل، چې دا درونکی غږدڅه شي و، خو وروسته روښانه شوه، چې دماري دوی استوګنځی ته نژدې یو توغندی (سکر ۶۰) له کومې خوا راتوغول شوی و چې دتوچې دټولي څلورتنه سرتیري په داسې حال کې چې دسهارچای یې څښن وژلي او نژدې اته تنه نور هم ټپي په خاورو او وینوکې لیت پیت امبولانسونو روغتون ته ولېږدل...

مایکل هم له خپل قوماندان سره دپېښې ځای ته ورغی دانجینرې ځانګي کسان د توغندي په پارچو ټولولوباندې بوخت وو، دهغو په باره کې غږیدل، دهغه دغږ په باره کې غږیدل، دیوې ټوټې په یوه څنډه باندې لیکل شوي (مید ان یو، اس، ای) یوه بل ته یې سره وکتل، خو هیڅ یې سره ونه ویل، هغه ټوټه یې له نورو ټوټو څخه بېله کیښوده، دوی په بیړي سره دهغه درانه توغندي ټوټې په داسې ډار ډار سره په دې چې دوی ډاریدل، نه چې اوس یې کوم بل را ونه لویږي ټولولي، ځکه دوی په دې پوهیدل، چې دافغانستان داسې سیمه نشته چې هلته به په غرو کې دسکر توغندیو بېلابېل ډولونه تراوسه هم نه وي هغه سکرونه چې امریکایانو به خپلواغان گمارلو جګړه مارو ته د خپلو ځکو او خپلو ښارونو د وړانې او بریادي لپاره ورکول .

وامبولانسونه لاهم یوې اوبلې خواته په سروچراغو کې په آرامه توګه تلل اوراتلل په ټول غونډ باندې یوه بده اوتوره فضا راخوره شوی وه، هرچا یوې اوبلې خواته منډې وهلي، چې په همدغه شیبه کې دوی چنوک بیا په ډیره بیره راکښته شوي، او هغه ټپیان چې حالت یې داندپېښې ورو، زر د باګرام پرلور په هواکړل، مایکل او ملګري یې لاهم دچاودنې په سیمه کې وو، چې ستیفن له کومې خوا په وارخطايي سره ځان دلته را ورساوه، سترې سترې کیده، داسې ښکاریده چې کوم ډیرنژدې ملګري یې په دغه ډله کې وژل شوی وي، راورسید، واردواره یې ترخوله راووتل:

- شان... شان ... لکه چې په مروکې یوهغه هم ...

دشان نوم یې ترخوله راووت نوریې څه ونه ویل، یوې اوبلې خواته لکه چې کوم شی یې ورک کړي وي، همداسې نارامه نارامه کیده، یوناڅاپه یې دتوغندي هغې ټوټې ته ورپام شو، پرهغې باندې چې لیکلي وو: (په امریکا کې جوړشوی)، ترسترګويې توره تیاره شوه او په اوچت او ازیی ترخوله راووتل:

- او، هو دخدای لپاره، داخوهغه سکر ۶۰ وو چې روسان یې له افغانستان په ایستوکرل، دکابل ښاريې وړان کړ... دادلته څه کوي... او، هو، دلته وګوري دا لیکنه مولوستي په امریکاکې ...

نورستیفن ته خدای ورکړه ځکه یې خپلوخبروته دوام ورکړ:

- داهماغه سکر توغندي دي چې امریکا آن هغه مهال دکمونیزم د وژلو په پلمه زموږ د وژلو لپاره دلته را لیرلي وو... ومولیده... نور هم په رښتیاوو باندې خولې پټې کړئ او وویئ چې روسي وسلې زموږ پوځیان وژني... که ددغودوه نور هم پرمور را وولي، خدای شاهد دی چې خپله لاره به هم پیدا نه کړو...

دانجینرې ځانګي یوه تن غږ پرې وکړ:

- نه، نه دا امریکایي نه دي. دا پاکستانی دي، امریکایي ټاپه یې پرې وهلي ...

خوډه يې زرخبره ورغبرگه کړه:

- ته ځان لږ ارام ونيسه ، ته اوس نوي کونړ ته راغلی يې تا توره بوره نه ده ليدلې... ماته هرڅه معلوم دي، دتوري بوري هره کنده اوس هم په دغه سکرونو باندې ډکه ده ، ماهلته ان پر هغه کال چې ويل کيدل چې محاصره شوی اسامه په خپله دامريکايانو له لاسه ووت وليدل ... دا دپاکستان نه دي ، دا زموږ دی اودادی اوس پرمور اوريري ... که دا دپاکستان دي، نوستگر دچادي ؟

مايکل او قوماندان هغه تر لاس ونيو او له ځان سره يې يوازي دربنتي او ويلو دمخنيوي له امله روان کړ... اوباران لاهم ورو ورو اوریده ، توري درني لري لاهم دغو نډېر سرفضا درنه پوښلي وه، دامبولانسو غرونه لاهم اوريدل کيدل، دويمه جوړه چنوک لاتراوسه په هواکې يوي اوبلي خواته تر لورو اف ۱۶ رالاندې يوي اوبلي خوا ته تلې راتلې اولايې هم دغرو پسر و باندې ددې لپاره الوتنې کولې څو ومومي چې داننی توغندی له کومې خوا را وپشتل شوی و...

دامريکايي پوځيانو له راتگه وروسته به هروخت دکونړ پر آسمان له تورو چينوک الوتکو سره يوځای کارغان او تپوسان هم له يوې اوبلي خوا راولوتل، داسې چې تا به ويل دوی ټول په يوه خوله او په گډه ددغو چورلکو هرکلي ته منډې ور وهي ، دوی به سيلونو سيلونو تر چينوک الوتکو لاندې په هوا کې يوي اوبلي خوا ته بدمرغي کريري او نارې او تباري پيل کړي. مايکل به چې دغه ناوخته را پيداشوې تورکارغان او توري چنوک الوتکې په هواکې وليدل، هغه دلومري ورځې، هغه داوري دشپو ورځو درني شيبې به وريادې شوې، هغه چې نژدې څلوېښت تنه سرتيري له يوې چنوک سره له باگرامه راولوتل اولته ټول لولپه شول. مايکل پر هغه سهار چې دوی په خپلو ملگرو پسې وارخطا وارخطا گرزيدل هلته اولته ددغو کارغانو او تپوسانو بڼه ننداره کړې وه ، او ورپه يادشوه، لکه چې ملگري يې ورته ويلی وو چيري چې دغه کارغان او تپوسان په هواکې بنوري رابنوري، دوی خوب وينې چې چيري خامخا دادم کوم بچي دمخکې پرسردم ختلی پروت دی ...

غرمه نژدې په ورستيو شيبوکې وه ، پوځيان له يوه سره دډوډی خورلو لپاره خورنځي ته تلل، دوه اودري کسه به په يوه ميز سره کيناستل، هره ورځ به دډوډی پرسر به له هري خواد خندا او خوشالی غرونه اوريدل کيدل، خونن دهيجا پرخوله اوشونډو دخنډا او خوبونښي نه وي ، په دې چې نژدې دوولس ديارلس تنو ځوانانو چې ټول ددوی ملگري اوباران وو، نن خپل ژوندونه له لاسه ورکړي وو. او هم هغه سکرتو غندي چې امريکايانو دکمونيزم دماټي لپاره را ليرلي و نن دلته ددغو امريکايي ځوانانو ملاوې او ککړې ورماتي کړې وې ، هغوی چې وسلې جوړوي او هغوی چې فکرکوي پر هغوباندې به نور ووژني بايد ددې لپاره تياری ولري چې هم هغه وسلې امريکايان، افغانان، روسان اونور نه پيژني هغه انسانان بی توپيره وژني لکه چې نن هم امريکايي (سکر ۶۰) امريکايان نيمه خوا دميندو او پلرونو غيرو ته نيمه خوا ورواستول...

مايکل اوماري هم يو بل نن همدلته سره وليدل ، مايکل پوښتنه تري کړې وه ، چې وژل شويوکسانو کې څوک وو، خودې لاهم پوره ځواب نه ورته ويلی ، يوازي دومره يې ورته ويلي وو چې دنوچي يو ډگروال هم پکې و. دنورو نومونه دي ته هم نه ووڅرگند، په دې چې ماري هم ددغې ترڅي پيښي ځای ته لږ وروسته ورسيدلې وه، مايکل دستيفن له خولې دشان نوم ورته اخستی و، هغې منلې وه چې، هو، شان هم په مريوکې و، اوشان دمور هغه يوازنی زوی و چې داخوشې دمخه يې مور په تکزاس کې له يوه تلويزيون سره مرکه کړې وه ، چې ورومې ډگروال کورين په عراق، خور می ايلن په سوریه کې ووژل شول او زوی به می له افغانستان څخه ژوندی رانه شي ... اودهغې مور ربنتي ويلي وو...

شان نن په ربنتيهام په دغو ځوانو مروکی و، چې همداخوشيبي دمخه يې دهغه مری په چينوک کې باگرام ته وليرداوه. مايکل په هغه غرمه له ډيره غمه ډوډی ونه خوره... شان ده او په زرگونو نور پوځيانو پيژاند، دهغه دمرگ خبرلکه دبريننا په شان په ټولو پوځي قطعو کې خپورشو، شان په دې هرچا پيژانده چې موريي هره ورځ له ورځپانو اوراديوگانوسره په هغو بدمرغيو باندې خبرې کولې چې هغه امريکايي سرتيرو ته په افغانستان او عراق کې دهرې ورځې په ترڅ کې ورپيښيدې ...

هغه ټولې نادودې چې پر دغو سرتيرو باندې هلته تيريدې، له هغو ټولو دشان مور په پرله پسې توگه خبريدې، هغې لکه دمارتين لوترکينگ، گاندي او پاچان خان غونډې له جگړې نفرت کاوه ... هغې به ويل چې زموږ زامن ديوڅوتنو دهيلو او غرضونو لپاره په افغانستان کې وژل کيږي...

ځکه نو شان اودهغه مور ټولو هغوی چې له جگړې به يې کرکه کوله اودغه جگړه يې يوه بايللي اوبي ماناجگړه بلله پيژندل ... دشان مورکه انتقادونه کول اوبايي ددغو سرتيرو دفاع کوله، نوخپل زوی يې هم له ځان سره نه وکينولی ، هغې پر حکومت باندې ځکه تيره اوڅرگند انتقادونه کول چې دنورو زامن يې دنړی پرمخ هلته او دلته وژل ، ددې خپل زوی هم ددهمغه قرباني سرتيرو په ليکوکې دلته و ، زوی هم دلته په دغو حالاتو کې ددغه ژوند سختي شپي ورځې له هغو زرگونو پوځيانو سره په دغومرگونو حالاتو کې په بي توپيري سره تيرولي. خونن شان هم دسکر ۶۰ امريکايي توغندي قرباني شوی و او هم هغه موريی نن په واشنگتن کې له کونړه د هغه په وينو سرې جنازې ته په مات زړه سترگې په لاره وه...

او هغې رښتيا ويلی وو چې ددې زوی به لکه ددې ورورچې له عراقه ژوندی را نه غی له افغانستان ژوندی را ستون نه شي ...

تیر ماښام ته لاهم شیبې پاتې وې، لاهم ، تیاره نه وه راخوړه شوې ، زیاتره سر تیري بیا هم په خوړنځي کې په ډوډی ناست وو ، چې یونځاپې بې دخبرونوپه ترڅ کې واوریدل :

« نن د افغانستان په ختیځ کې څلور پوځیان هغه مهال ووژل شول، چې ددوی پر استوګنځی باندې دسولې اودموکراسی دښمنانانو یوتوغندی ور وتوغاوه ، په دغه پېښه کې تر اته زیات نور پوځیان هم تپیان شوي چې دپنځويي حالت سخت ښودل شوی دي... په افغانستان کې دامریکايي وژل شوی شمیرن تر دوه سوه او پنځوس ور واوښت ... » دشان، گورین، تام او گریس عکسونه یې یو پر بل پسې وښودل او یې ویل چې دوی نن له خپلو ملګروسره دابدلپاره خدای پامانی وکړ.

له دغه خبر سره سم یې دشان مور هم وښوده چې دوی اوونی مخکې یې پورتنی خبره کړې وه، چې ددې زوی به له افغانستانه ژوندی را ستون نه شی....

ماری او مایکل هم په همدغه شیبه کې خوړنځي ته رارسیدلي وو، دخبر له اوریدوسره سم یې یوه اوبل ته وکتل... دماري په سترگو کې داوښکو ټیکاونو نه شو او په خوړنځي کې په چغوچغو په ژړا شوه، ټولو دې ته کتل... یوشمیر نور هم له ډوډی لاس ونيول اودماري ژړاوسونا ته یې حیران حیران په ماتو زړونو یوازې دمرو اوبنکوله هندارو کتل ... مایکل خپله هم په خواشیني اکر درگړه دې ته تسل ورکاوه ، خوددې ژړا نه دریده یو یوځل خوبه یې دشان هغه خبره هم ترخوله راووته هغه چې ده به تل له دوی سره په خبرو خبرو کې وبله :

- مور دلته دڅه لپاره مرو... دڅه لپاره؟ که مور دغوخلکو په رښتیا هم راغوښتي وای نو بیا به مو دغه حال نه و... مور باید په دې پوه شو، چې مور داملت نه مني، هغوی همداجغې وهي چې تاسی که دمرستې لپاره یې راغلي یاست، نو بیا دا دبی گناه خلکو ، ماشومانو وژني دڅه لپاره دي؟ که مرگ مرسته وي اود هغې لپاره راغلي یاست دا خومور نه غواړو... ځکه هرچا ته دمرگ چل په ډیر آسانی سره ورتلاي شي .

هو ، دغه خلك رښتیاوایي ، مور له دوی سره یوازې دمرگ او وړانی ، دغلو او سړی وژنکو، دنشه توکونود قاچاقبروپه ملا تر اوخوندي ساتنه کې مومرسته کړې ... مور هغو غلوته واک ورکړه هغوی چې ددوی تاریخی اوبنکلي کابل یې خاوري خاوري کړ، اولسگونو زره ځوانان، ماشومان اونجونې لندغرو دههاد ترسیوري لاندې په دغه په دغه هیوادکې نیمه خوا اوبې عزته کړل... همداده چې زمور به هم دغه حال وي ...

خومايکل ماري په همدغه حالت کې تر لاس ونيوه ، دهغې لپاره تر ټولو دردونکې داوه ، چې هغې دشان مور هم له نژدې پیژندله، دشان مور په دې وروستيو کې دامریکا په ټولو کلیساوو باندې وگرځیده او له ټولو مذهبي لارښوونکو څخه یې وغوښتل چې دامریکا حکومت دې ته ارباسي چې دبی گناه افغانانوپه وړاندې دجنگ تگلاره پای ته ورسوي اوکه نه زمور دغه روان کړه وړه به دغه نړی له یوې سختې دبرمغی سره مخامخ کړي، خو هغوی یې هم خبره واونه وریده او همداسې له ځان سره پاتې شوه ، هغې تل په خپلو مرکو کې په همدغه نازک ټکي ټینگار کاوه :

- زه یوه موریم ، اومور کله هم د بلي مور پرزوی باندې د وژني حکم او قوماندې زړه نه لري ... زه نه غواړم چې زمور زامن دې دهیڅ لپاره مړه شي، څوک ویلای شي چې په افغانستان کې زمور دپوځیانو لپاره مړینه څه ډول انساني ویاردی؟ دچا لپاره ده ؟ او کوم لامل دی چې مور خپل زامن هلته استولي دي ...

خود هغې غږ هیچا ونه اورید، او داده نن هغه په رښتیا هم دخپل زوی شان په مړي باندې دسلگونو امریکایي نیمه خوا میندو غوندي وژریده...

مایکل او جیم دواړو ماري تر خپل استوګنځي پورې بدرگه کړه ، بنایسته وخت یې هلته له هغې سره هم خبرې وکړې، خود هغې ژړا لاهم نه دریده ، په هغه شپه یې په روغتون کې هم دنده نه درلوده، مایکل او جیم ته یې دشان دمور هغه عکسونه هم ور وښودل، کله چې دوی دافغانستان پر لور راتلل او دې دخدای پاماني پرمهال له شان سره یوځای دخپلي فرقي په لوی سندیوم کې اخیستي وو.

شپه ناوخته وه ، دوی لاپه نني غم باندې ژړل، چې یوځل ناڅاپه ددوی استوګنځي ته نژدی یوه بل توغندي دشبې نارامه زړه ولرز او ، په ټوله قرارگاه کې دخطر زنگ شور ماشور پورته شو، مایکل، ماري او جیم دشان د درد کیسه دشبې په دغه توره کې داسې له یاده وایسته چې تابه ویل هیڅ هم نه دي شوي ، زر زری ځانونه دخپل استوګنځي لاندې سمځي ته چې ددوی دخطر پرمهال دټولون ځای و په بیره بیره ورسول ، مایکل په داسې حال کې چې داریې څیره ژبیره کړې وه جیم اوماري ته دشونډو په سروپه سترې اوترخه کې موسکا کې وویل :

- که ژوند او خطر له یوه بل سره ملګرتیا ونه کړي ، باور دی چې نه به په ژوند کې څه پاتې شي اونه هم په خطر کې، که داسې نه وای تراوسه به مو له ماري سره ژړل!

ټول پوځیان نژدې تر نیموشپو پورې همداسې تیارسئ سترګي په لاره پاتې شول ، خو له هغه یوه درانه ډزه پرته بل څه په هغه شپه کې نورڅه پېښ نه شول ...

کوم یوه له مایکل سره دشان خبره وکړه چې گواکي شان هم ولاړ ... مایکل سر ورته وښور او ه :

- شان ولاړ، جان ولاړ، که دا حال و سبا به دمایکل هم واورې ... په پینتوژبه کې یوه سندره ده زما ډیره خوښیږي، مور باید دهغوی غوړوته چې مور یې دجنگ ښامارته حواله کړي یودهغې پیغام ورسوو چې وایي :
 په اخرت خوارشي ریباره به ایرو پټ اور دي لیده پرې ودي سومه
 هو، مور ته مرگ اوخطر دواړو لاس یو کړي، اوس مور ددغو دواړوپه منگولوکې یو، پرته له دي چې ووايو : یوازي
 مسیح دي زموږ مل شي ... بله چاره نشته ... نشته... اونشته

(۹)

...دافغانستان جگړه دايليداده اوديسه کيسه اودترای جگړه ده چې دهغې لپاره دکلوخبره نه ده بلکه دنسلو خبره ده ، تراوسه لا ترای جوړشوی نه دی ، هغه به جوړیږي ، هغه به پرتم ته رسیږي اوبیا به هغه وړانیږي، هغه به سوخپړي ... اوله هغه وروسته به بیا خلک پوهیږي چې رښتیا هم ستیفن دسولي په اړه فکرکاو، اوپوهیږي به وایي چې ستیفنه نابغه وي، کاشکی اوس ژوندی وای اومور دي لارښونه کړي وای ...

د ۲۰۰۶ نوي کال شپه وه، مایکل یې له خپلې مور سره دماري له استوګنځي خبرې وکړې او هغې ته یې دنوي کال مبارکي وویل او دهغوکلونو خاطرې یې ورسره یادې کړې هغه چې ده اومور به یې کرسمس په خوشالیو او جشنوسره نمانځه ...

له خبرو وروسته یې دگلانو یوه گپدی ماري ته دنوي کال دمبارکي له امله راوړې وه خو هغې ته یې لاهم نه وه ورکړې، په دي چې نن شپه دغوند په لویه خیمه کې دنوي کال په ویاړ جشن هم نیول شوی و، هلته دبیلا بیلو پرگرامونو بیا شوي وه ، یوشمیر پوځیانو غوښتل چې په مستقیمه توګه له نوموړو مراسمو څخه له خپلو کورنیوسره هم په نوي کال اړیکې کلک کړي اومبارکي یې ورته ووايي، له کابل اوباکرام څخه هم یوشمیر مسول کسان، نراوښځي راغلي وو، ځکه چې دیو شمیر سرتیرو داتلوالیو اوسریندنو یادونه اوستاینه هم ددغو مراسمو په ترڅ کې کیده .

دماري په کوټه کې یومجله ایښي وه، هلته دافغانستان په تیره بیداکونو او کافرستان په اړه جالب انځورونه اونوي خبرې کښل شوي وې، په هغه کې دمقدوني سکندر په اړه هم خبرې راغلي وې، اودايي هم لیکلي ول چې هغه ددغه هیواد له شهزادګی رخشاني سره په دغوشنودرو اوددغو غروپه منځ کې دنوي کال پر شپه واده وکړ. هغه چې ډیره ښکلې وه، داسې چې سکندر غوندي لوی واکمن او په لسګونونو ربه دهغې په لیدو سره اوبه اوبه کیدل.

مایکل همدغه کيسه لوستي وه ځکه نو اوس دهغې په باره کې غږیده چې ماري هیله ترې وکړه چې هغه کيسه خپله پریوځه اوچت غږ ولولي، اصلي خبره داوه چې له هغې ورځې چې ماري اومايکل له یوه بل سره لیدلي وو، ددوی ترمنځ دباراني یونری تار چې دواړه پرې پوهیدل خو لیده یې نه، سره غوټه شوی و. مایکل چې ماري به مایک باله په دي دخپل زړه خبره نه ورته کوله، چې له دی یې خوځولې اوریدلي وو، چې هغه مل وورکي (بای فریند) لري چې کله له دغه ځایه بیرته ورسنډي، نوبیا به له هغه سره واده کوي اوماري له دي امله په دغه باره کې فکر نه شوکولای چې یوڅو پوځي حالت واوبل داچې په دغه حال کې ژوند په سره تناره کې و، دي نه غوښتل چې دیوه اورپر سروسکروټو دي یوبل هم بل کړي. په هغه شپه یې دسکندر اورخشانې کيسه ترپایه واوریده ،ماري په سوچ کې داسې ورته تللي وه، چې تابه ویل همدا اوس په دغه دره کې دهغوی دواده ورا راروانه ده اودايي ننداره کوي... مایکل ته یې وکتل دکتاب په کرښويي خپل لاس کینود، مایکل لاهم په کرښويي کتل، کرښي نه ښکاریدي او ځانونه یې اوس دیوه نازک لاس ترشا له هغه پټ کړي وو ، یوازي یې د سپین نازک لاس دګوتي په منځ په یوه نامه(رخشانه ، رکشانه) باندې سترګې لگیدي، ماري اوس دده مخې ته راوړاندې شوي وه، دهغې سترګوته یې په ځیر خیر سره وکتل، خو په خوله کې یې لاهم درخشاني، رکشاني ټکي د سکندر ترنامه دمخه خواره خواره کیدل...

ماری دخپل کټ له سره خپل نازک لاسونه دمایکل تر سرراتاوکرل او هغه یې دخپلو تیوپه منځ کې ونیواودساره اوسیلې په ملتیا یې له خولې راووتل :

- که زه اوتنه هم په دغه شپږو درو کې له یوه اوبل سره مینه وکړو، دابه گناه وپمایکل ؟
مایکل هم په داسې حال کې چې خپله اراده یې له لاسه ورکړې وه ، یوازې یې دهغې له تاوده بدنه دیوې ناڅرگندې لمبې احساس کاوه. خپل سربې هملته ارام نیولې واوڼه یې شواى کولای چې خپلې سترگې سره پرانيزي ... دهغې دبدن دتودوخي څپه وارپه وارده پرلور رانژدې کیده ، ترڅو چې یې نورڅه ته دویلو او اوریدلو شیبه ورته کړه ...
ماری ډیره بڼکلی نجلۍ وه ، سره له دې چې مایکل یې څووم ملگری و، خواوس داسې فکر کیده چې دا به یې وروستی هغه وي ، مایکل نه غوښتل ، چې په دغه حساسه شیبه کې چې له یوې خوا مرگ ورپسې څارودی اوله بلې خوا ځان په مینې کې وربښکيل کړي. خوماري ترده په زړه زړه وره وه او یوه بله یې ورته وویل :

- هو ، سکندر زرگونه کلونه مخکې په دغودرو کې د مینې خبره هیره نه کړه ، زه اوتنه یې دیوشتمې پېړۍ په سر کې څنگه هیرو لای شو...؟؟

مایکل یې کلک په غیر کې ونیواود هغه وچې شونډې یې په خپلو شونډو کې داسې کلکې کړې، چې پریوه فشار یې دمایکل زړه هم دچا خبره سره ریښکې ریښکې کړ. ماری هغه نور هم راکلک کړ ، نوره یې هم خوله لکه په خواتی مینه باندي کلکه کړه، داسې چې تابه ویل نور یې ویني دماری دغابنونو له ډاره له شونډو تښتیدلې دي اودهغه په مخ یې دخپلو شونډو دسرخي په بیضوي کې دغابنونو رنگ انځور وپوست .

خپل غبرگ لاسونه یې دمایکل پرمخ راتیر کړل او خپله سینه یې لکه دکوترې په شان دهغه له سینې سره په خپلې ټولې تودوخي پټلیزه کړه او اوه یې ترخوله راووته :

- مینه اومرگ دواړه ، سړې پر یوچا اویوڅه سپارې ... پریوچا ... هو ، یوډې په زرونو سپارې اوبل دپه قبرونو... نن دنوي کال شپه ده ، مور باید دغو دواړو ته غیره ورکړو ، په دې چې زموږ لپاره دواړه انتظار وباسي ... هو ، مور باید له دواړوسره نیکې اړیکې ولرو... په دې چې دا دواړه مور دواړه غواړي ... هو دواړه ... مور چاره نه لرو ... تر هغوچې مور په افغانستان کې یو له مور سره ددواړو پارانده ده ...
اومایکل یې نور هم په غیر کې کلک ونيو .

شپه لانیمایې ته نه وه رسیدلې ، چې دوی هم دنوي کال دنمانځني لويي خیمې ته ور روان شول ، کله چې له خپلې کوتي ووتل ، دغروپه سرو کې یې په څراغونو سترگې ولگیدې، اسمان ته یې وکتل، ستوري یې ولیدل چې په خپلورنو سترگو کې یې دوی ته سترگکونه وهل، له لرې لرې یې دهماغي سندري زوږ تر غوږ شو. چې نن بیا کوم سرتیري په افغاني پوسته کې پورته کړي وه :
اودکونر غلام محمد ، باډیل ته مه ځه
اوساپوډیروژلي دینه ...

دغه سندره دمایکل په یاد وه او په مانا یې هم پوهیده ، هغه یې ماري ته وژباړله :

- دلته دغې سیمې ته چې کوم سړي وژونکي که بش وی اویا موش راځي ، هغه باید په دې پوه شي، چې دلته یوڅوک اویوخطر دهغه دهرکلي لپاره تیار سترگې په لاره دی ، ځکه چې هغوی دلته ډیرې گناه وژلي دي ، هغه باید دومره هم ډاډه نه وي ، چې دلته اورسیري او فکروکړي چې نورنو هرڅه ترسره شول ... دلته خطر له رسیدو وروسته پیل کیږي ...

ماری اومایکل دنوي کال په شپه په هغه لویه او پرمینه غونډه کې چې په کونډ کې جوړه شوې وه له نوروملگروسره برخه واخیسته ، ټولو هلته په هغه شپه په خوراکونو اوڅښاکونو باندي ښه زړه یخ کړی و، ستیفن یې ولید هغه هم تردیرو پورې ورسره ناست و، هغه هم دچا خبره په شرابو ځان داسې ډډکړی و، چې په هرو څوشیبو کې به یې خوله دماری په مخ سرپین کړې وه، ماری ددې لپاره چې وپې غروي یوځل ورته وویل:

- راتلونکې کرسمس که دلته وو، زماوستا واده به کیږي ...

خوده سترگې سره کش کړې ، وروځي پورته پورته سره واچولي ...

- ولې راتلونکي کال ... تر هغه مخکې به ونه شي...

- تر هغو به جنگ پای ته ور سیري اوالقاعده اوطالبان به ختم شي ، مور به هم خپل هیواد ته ستانه شو....

- څه شي، جنگ به پای ته ورسیري که مور ؟

- نه جنگ ...

- چې جنگ دومره زر پای ورسیري نو بیایي پیل ته څه اړتیاوه... اوزموږ راتگ دڅه لپاره و.

- په دې چې دلته خو تروریزم و، اوس به هغه پای ته ورسیري اومور ...

- ساده ، ډاکتره یې که نه ، هرڅه ته دسپینولاس ماغوگانوله دریځ مه گوره ... اوس باید حالت ته دتوپ اوالوتکي داوسپني درنگ له مخې وگوري ... هغه هم په افغانستان کې...

- دتوپ او اوسپني له رنگه دمانا څه ده ؟

- دیگ چینی پیژني ...

- هو ، دامریکادولسمشر مرستیال ...

- له دې پرته بې نور هم پیژني ؟
- هو ، وايي ديوې کمپني مشردی ...
- کمپني بې دڅه شي ده ، په دې هم پوهیږي ؟
- نه ، تردې زیاته نه پوهیږم

- دیگ چيني ، نه یوازي په امریکا کې بدنومی سړې دی ، بلکه دا هغه څوک دی چې نړی ته سړي وژونکي وسلې جوړوي او استوي ... دنړی ددغو اوسنیو جگړو طراح هم دی اودده دوسلو کمپنی ده ... هغه تر اوسه دې ته نه دی تیار چې په افغانستان او عراق کې باید جگړې پای ته ورسیري ... که ته په دې فکر کې وي چې راتلونکي کال به مور په امریکا کې وو... اوددې وطن خلک به په خپله دخپل هیواد خاوندان وي دایو خوب دی اویو خیال ... تر ټولو ښه خبره داده چې همدا اوس واده راسره وکړي ... زما ډیره خوښیږي ... په بل چا پسې مه گرزه ... دم غنیمت و بوله ... داسې ورځ به راشي چې ما به هم ونه ویني ... په دې چې القاعده اوبش دواړه ظالمان دي ... د دوی دواړو ترمنځ توپیر نشته ، دوی خلک وژني اودوی مینې وژني ...

- ښه ده ، زه به فکر وکړم ... ته هم سم وايي ... زه باید یاستاومنم اویاهم ددیگ چيني
- ساده نرسي . دهغه مه منه ، هغه خو همدومره لورینه درباندي وکړه چې دمرگ خولي ته یې راواچولي ، زما ومنه چې دانجای لاره درینیم ... دافغانستان جنگ دایلیاده اودیسه کیسه اودترای جگړه ده چې دهغه لپاره دکلو خبره نه ده بلکه دنسلو خبره ده ، تراوسه لا ترای جوړشوی نه دی ، هغه به جوړیږي ، هغه به پرتم ته رسیږي اویا به هغه ورائیږي ، هغه به سوځیږي ... اوله هغه وروسته به بیا خلک پوهیږي او دسولې په اړه به فکر کوي ... هغه مهال به وايي چې دریغه ستیښنه بې شکه چې نابغه وي ، کاشکې چې اوس خو ژوندی وای چې مور دې لارښونه کړي وای ...

ماری اومایکل په هغه شپه ترناوخته پورې په هغه لوی او پرتمین جشن کې پاتې شول ، نږدې سپیده چاود وچې له هغه ځایه راووتل ، مایکل خپل لاس دماري پراوره ایښي و ، دکونړروښانه آسمان ته یې وکتل ، دخپل استوگنځي څراغونه یې ولگول ، ماري ته یوځل بیا د روښانه څراغ تررڼا لاندې په ځیر ځیر سره وکتل ، دماري تیره خبره وریاده شوه :

- سکندر زرگونه کلونه مخکې په دغودروکي دمینې خبره هیڅه نه کړه ، زه اوته ...
خوده ته بیا هم دمسایر خان لنډی وریاده شوه چې کله کله به یې دنیموشیوپه درانه زړه کې ورته ویله :

دپه ځیر ځیر چې درته گورم
ما درکې ښې دیاری لیدلې دینه

Google pic